

dială, perspective teoretice demne de tot interesul. S-a semnalat de asemenea (Sergiu Anghel) nevoia unei documentări, a unei informări mai bogate despre activitatea și evoluția unor mari trupe și creatori coregrafi de peste hotare, nu pentru a le imita, ci pentru a nu ne apuca să reinventăm roata.

Meritorie prin valoarea spectacolelor prezentate, prin posibilitatea oferită schimbului de experiență concretă, de idei și de opinii, manifestarea de la Focșani a confirmat, pe lângă stadiul, cău-

tările și perspectivele promițătoare ale domeniului, necesitatea unui sprijin mai susținut din partea autorităților culturale și din partea instituțiilor de spectacol capabile a încuraja inițiativele creatoare, încercările, experiențele. Poate că activizarea secției de balet a A.T.M., precizată în cadrul dezbaterilor de la Focșani, ca și colaborarea acestuia cu celelalte secții, va avea urmări benefice. Premisele există.

Margareta BĂRBUȚA

„Rampă“, acum 50 de ani, octombrie 1933

La 50 de ani (nemărturisiiți în gazetă!), Maria Filotti, actriță și profesoară, declară: „Munca este pentru mine o adevărată voluptate, iar seara, când îmi fac bilanțul zilei, tot mi se pare că n-am realizat îndeajuns“. Într-adevăr, această exemplară actriță a muncit până în ultimele clipe ale vieții... ● Coana Lucica Bulandra față cu... un mare rol al carierei — în *Profesiunea doamnei Warren* (noi o vom vedea... peste două decenii, pe scena Municipalului). ● Camil Petrescu e hotărât să nu mai scrie romane. *Ultima noapte... și Patul lui Procust* sînt... geniale (sentința autorului!). Clasicul scriitor redevine matematician și filosof. Pînă la *Un om între oameni* (1953), să mai avem răbdare! ● Se pune în repetiție comedia „Escu“, prin care deja celebrul autor al *Titanic*-ului vrea să mai

atingă o dată suta de spectacole într-o stagiune! *Scrisoarea pierdută* o atinsese într-o jumătate de veac... ● Apropo, ce nune mari mai sînt pe afișul nemuritoarei piese? Cetățeanul este tot nenea Iancu Brezeanu, iar Zoe — Mița Filotti. Se pregătesc pentru rol Eugenia Zaharia și Elvira Godeanu. ● Și Gogu Ciprian „forțează destinul“. Apare în melodrama lui Bernstein *Samson*. După copleșitoarea creație a lui Storin, deh... ● *Alhambra tubește* — desigur, pe textele lui Vlădoianu și Nicușor Constantinescu. Să tot iubești, din stal, revista, privindu-le pe Marilena Bodescu, Silly Vasiliu, Virginica Popescu... ● Prevăzător ca un bun gospodar din Vasluiul natal, Costică Tănase se pregătește de iarnă. A închiriat „Cinema Rio“ și, deocamdată, împinzește capitala cu afișe

anunțînd „mare montare cu decoruri de la Paris“ (se putea altfel?). Se trece cu grijă numărul balerinelor, patruzeci. ● Victor Eftimiu traversează iarăși, cu pasul ferm, Piața Teatrului. Se reia *Cocoșul negru*, feerie care va da de lucru întregii trupe a Naționalului. Și presei de teatru, mai încapă vorbă? ● Tony Bulandra, V. Maximilian, G. Storin, pe afișul puternicei drame ● lui László Ferenc, *Sărutul în fața oglinzii*. Complicata psihologie a eroilor fi atrage și pe spectatori și pe actori. Dar... să-l așteptăm pe Ion Manolescu, să descopere și el textul. Atunci... ● Nicu Bălțățeanu este din nou Ion, în dramatizarea romanului omonim. Actorul joacă impecabil, dar care spectator poate fi mișcat de nelegiuirile personajului? În ițari sau în frac, Bălțățeanu e frumos „de pică“ (motiv pentru care e și un pătimaș pokerist!) ● La Teatrul Național din Cluj, Ștefan Braborescu îl interpretează pe Spirache din *Titanic-Vals*. Să mai spună cineva că ardelenii nu au umor...

I. N.